

prima instanță: Gh. Stratulat
instanța de apel: V. Negru, I. Secrieru, A. Pahopol

dosarul nr. 2ra-1135/17

ÎNCHEIERE

21 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ivanenco Valentin,

în cauza civilă la cerea de chemare în judecată a lui Ivanenco Valentin împotriva Primăriei municipiului Chișinău, intervenient accesoriu Întreprinderea cu Capital Străin „Heeren Invest” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la recunoașterea ca locuință a clădirii și recunoașterea dreptului de proprietate,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Ivanenco Valentin și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 22 septembrie 2016, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 07 aprilie 2015, Ivanenco Valentin a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Chișinău cu privire la recunoașterea ca locuință a clădirii și recunoașterea dreptului de proprietate.

În motivarea acțiunii a indicat că începând cu luna octombrie 2012 locuiește în imobilul situat pe adresa mun. Chișinău, str. 31 august 1989, nr. 97.

Susține că în imobilul susmenționat a creat condiții, adunând bunurile de care se folosește, totodată suportă cheltuielile pentru întreținerea imobilului.

Solicită recunoașterea clădirii situată pe adresa mun. Chișinău, str. 31 august 1989, nr. 97 ca locuință sa, în sensul art. 8 al CEDO și recunoașterea dreptului de proprietate asupra acestui imobilul.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 martie 2016, ÎCS „Heeren Invest” SRL a fost atrasă în calitate de intervenient accesoriu

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 22 septembrie 2016, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2017, a fost respins apelul declarat de către Ivanenco Valentin și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 22 septembrie 2016.

În motivarea deciziei, instanța de apel a invocat prevederile art. 320 alin. (2) din Codul civil care reglementează aspecte ce țin de modurile de dobândire a dreptului de proprietate.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele pricinii instanța de apel a considerat întemeiată concluzia primei instanțe de a respinge acțiunea lui Ivanenco Valentin, reținând faptul că potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, bunul imobil din mun. Chișinău, str. 31 august 1989, nr. 97, în privința căruia Ivanenco Valentin a solicitat să fie recunoscut ca locuință sa și recunoașterea dreptului de proprietate asupra acestuia se află în proprietatea altei persoane și nu în proprietatea Primăriei mun. Chișinău.

La 29 martie 2017, Ivavenco Valentin a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și remiterea cauzei spre judecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Menționează că la examinarea apelului, instanța de apel a dispus examinarea cauzei în lipsa sa, iar în asemenea împrejurări decizia instanței de apel a fost adoptată arbitrar și nu a avut posibilitate de a-și pregăti poziția și de a prezenta probe în susținerea acesteia, totodată a fost lipsit de dreptul de a face explicații și de a înainta obiecții prin ce a fost încălcat dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 paragraful 1 din Convenție.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei instanței de apel din 17 ianuarie 2017 a fost expediată în adresa recurentului la data de 01 februarie 2017, fapt confirmat prin scrisoare de însoțire cu nr. 733 (f. d. 79), însă date care ar confirma și recepționarea acesteia la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 29 martie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ivanenco Valentin, este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ivanenco Valentin, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Sub acest aspect, instanța de recurs apreciază critic argumentele recurentului cu referire la faptul că pricina a fost judecată în absența lui și nu a avut posibilitate de a-și argumenta poziția.

Deoarece, din materialele cauzei rezultă că instanța de apel a întreprins măsuri necesare pentru înștiințarea legală a lui Ivanenco Valentin, fapt confirmat prin avizul de recepție (f. d. 69), astfel ultimul a cunoscut despre examinarea cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Ivanenco Valentin, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ivanenco Valentin, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Ivanenco Valentin se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva